

olika för "mångfallet", och ännu annor-
lunda för "måttarmarne". Men skulle
vi för öfrigt kunna säga, att i ständ
att utvalda dessa kroppar, kunna vi-
väl sålunda begär upväckas, alltså
som organerna äro olika utbildade
hos olika individer, fastän vi inte äro
i stånd att utmärcka precist den "tarm"
som svarar mot tjuforganerna i tjer-
nan. Alltså: då hvarje Darfion har
sin organiska grund, uti organiskt
subjectivt, såsom sensation organ, uti
neraliskt objektivt, såsom reception
organ; så kunna vi inte neka, att "tjuf-
organer" verkligen finnas uti tjer-
nan; men vi påstå derjemte, att tjufor-
ganerna uti hjernan måste kallas sina
motvarande sensation organer uti
magen, alltså stund tjufneri är en-
bart något långt drifven näringsdrift.
1003. Vårre lär det bli för Filosofen
att söka rätt på "Tjuforganerna" uti För-
nufts Själens. Eller menar han kanske
att Tjufnadsbegäret inte är ett För-
nufts begär! Men deruti bedragen

han sig till. Mången Tjuf modar
Förståndet långt mera än Filosofen, för uttäl-
lande af "Quadratura circuli". Tjufnads
begäret är visserligen ett Förståndets begär
af egen art, men Filosofen föreställer
sig troligen, att Tjufnadsbegäret inte
bestämmer Tjufneris moraliska karak-
ter, om Tjufven blott låter bli att
måla Filosofens Förnufts Idéer.
1004. Men jag menar, att Tjufven
är en tjuf, om han stjäl eller inte.
Om Tjufven låter bli, att stjäl, så
är han en "ärlig tjuf". Men så
länge Darfionen eller begäret på-
går, är han en tjuf i moraliskt af-
seende; och han kan inte bli riktigt
ärlig inför Gud, förrän hans tjufor-
ganer undergå en förändring.
1005. Tjufarten uppenbarar sig re-
dan hos barn, som äro födda af
tjufviga föräldrar. man finner hos
dem en viss kroppsympet, som ut-
märker alla tjufvar. De kunna
inte se ärligt folk i synen. Bliken
vänder sig ovillkorligen ifrån den ärlig-
es öga; de se i kropp eller under mu-
sen. Det är ett medvetande af deras
egen dubbelhet, uti utvärtes måtto.